

[*Hauustrup Clemmensen.*]

kan tages hensyn til under den nugældende lov, i virkeligheden sker en udhuling af de pågældende menneskers reelle indkomst.

Vi synes også, det er helt afgørende, at man i mange kredse åbenbart ligesom under vurderer, at der er en beskæftigelsesvirkning af denne lov, der er højst uheldig. Hvis man sætter så snævre grænser for indtjeningen og i visse tilfælde direkte mindsker indtjeningen, er det klart, at mulighederne for at investere og dermed for at skabe flere arbejdspladser bliver tilsvarende forringet.

Ingen kan heller være i tvivl om, at loven både for de enkelte erhvervsdrivende og for administrationen, er en administrativ belastning i betydelig udstrækning. Netop under en lavkonjunktur som den, vi for øjeblikket ulykkeligvis gennemlever, er det højst uheldigt, at noget sådant får lov til forsat at eksistere.

Vi gør os ikke store forhåbninger om, at der pludselig skulle blive flertal i folketinget for at få denne lov ophævet omgående, men vi har gerne ved vort forslag villet markere, at vi er uenige i denne lov. Vi synes, den bliver mere og mere usaglig, også når man ser på, hvordan udviklingen er for andre befolkningsgrupper. Derfor henstiller vi, at man i udvalget i hvert fald arbejder seriøst med dette forslag.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg kan da ikke have noget at indvende imod, at de to partier, der stemte imod denne samlede løsning, nemlig fremskridtspartiet og det konservative folkeparti, nu ligesom konkurrerer om at komme først med et forslag om fjernelse af en del af helheden. Det er for mig at se deres ret. De markerede deres standpunkt og ville ikke være med dengang. Det beklagede jeg dengang, det beklager jeg fortsat, men det må være rimeligt, at de nu fremturer. Jeg kan have lidt svært ved at forstå det, for der ligger et klart tilsagn, også i statsministerens åbningstale, om, at i januar måned, det vil sige om godt en måned, ligger der de forslag, som skal ligge efter forliget og indholdet af de 3 love, til behandling. Men o. k., jeg kan godt forstå hensigten, og den gør ikke mig særlig forstemt.

Derimod er jeg glad for, at jeg mener at kunne konstatere, at både de partier, der

dengang undlod at stemme for avancestoploven og de, der dengang stemte for den, fastholder deres indstilling til dens fortsættelse. Jeg kunne ligesom hr. Ingomar Petersen lejlighedsvis komme en bagatel i tvivl under hr. Ivar Hansens diskussion med sig selv, men det, jeg har fæstet mig ved, var, at han understregede, at også venstre følte sig forpligtet af den helhed, der var skabt, dengang de 5 partier gik ind for denne samlede løsning.

Jeg synes, jeg vil nøjes med at benytte lejligheden nu til at sige, at det var og er en samlet løsning, at det vil være at spille hasard med omkostnings- og inflations-situationen i dette land at brække denne samlede løsning. Vi har en forpligtelse til i januar og februar og fremover at vurdere, om der er indeholdt elementer i de 3 love, vi skal diskutere til januar og februar, som ændrer vægten af disse loves holdning set i forhold til overenskomstloven.

Men jeg synes samtidig, jeg er nødt til at understrege, at jeg vil betragte det som værende min opgave at fremsætte disse lovforslag, således at de fastholder den vægt, disse love har i forhold til de indkomstgrupper, de henvender sig til, over for den vægt, overenskomstloven har over for de mange lønmodtagere, den henvender sig til. Der er ingen af disse love, der rammer millimeterretfærdigt. Der er grupper inden for alle indkomstsektorer, som med rette kan sige, at disse love lige netop for deres vedkommende ikke fungerer så værdifuldt, som de kunne ønske det. Men der er næppe ret mange, og næppe slet ikke ret mange erhvervsdrivende, der vil mene, at de var bedst tjent med at være dette samlede kompleks af omkostningsdæmpende og inflationsdæmpende aktiviteter foruden.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hauustrup Clemmensen) (KF):

Det er jo meget elskværdigt, at handelsministeren nu også til sidst ligesom understreger dette forsøg på balance. Så havde jeg været meget taknemlig, hvis der blot i en bisætning var blevet plads til at erkende, at med den udhuling af nettoavancen, der er sket for de selvstændige erhvervsdrivende — jeg nævnte som eksempel husleje-forhøjelserne; der kunne nævnes andre eksempler — er en sådan ligestilling allerede